

Zomaar een dag rondom kerstmis

Een kort kerstspel in twee bedrijven voor dames

door

LEN VAN MIL

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZOMAAR EEN DAG RONDOM KERSTMIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LEN VAN MIL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bewoonsters in bejaardenhuis.

Mevr. Mien Holleman

Mevr. Bep Bever

Mevr. Katrien Kotter

Mevr. Toos Travel (plat pratend)

Reinie - pedicure

Martha - dochter van Mien

Mevr. Baartmans - directrice

DECOR:

Kamer van Mien Holleman. Twee deuren: 1 naar gang, 1 naar keuken.

Inrichting naar eigen inzicht, wel passend bij dame van ongeveer 80 jaar, iets ouderwets.

Bijvoorbeeld dressoir met daarop kerststalletje, eventueel hier en daar wat groene kersttakken.

Pick-up of cd-speler met kerstmuziek, kleine tafel met 4 stoelen en nog 2 seniorenstoelen met laag tafeltje.

Aan de muur naar eigen inzicht, bijvoorbeeld kruisbeeld en iets dergelijks.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat (het is avond) is pedicure Reinie bijna klaar met de voeten van mevrouw Holleman.

Reinie: Zo, zal ik uw voeten ook lekker insmeren dan kunt u straks zo naar bed, of wilt u de panty nog aan?

Mien: Nee hoor, smeer ze maar lekker in, dat is het fijnste van de hele behandeling.

Reinie: Dat zegt iedereen altijd.

Mien: En, weet jij al hoe je de kerstdagen door gaat brengen?

Reinie: Nou en of, ik ga drie weken naar Nieuw-Zeeland.

Mien: Dat is waar ook, daar heb je het wel eens over gehad, bofkont, het is daar nu zeker hoog zomer, hè?

Reinie: Ja heerlijk, ieder jaar als we elkaar bellen met Kerstmis, zitten zij daar in hun badkleding te barbecuen op het terras. Wat een rare wereld, hè.

Mien: Nou dat zou mij toch niet zo'n kerstgevoel geven. *(er wordt op de deur geklopt, Mien roept binnen; directrice komt binnen)*

Directrice: Goeienavond samen, zo Reinie, jij bent ook nog laat bezig.

Reinie: Ja, mevrouw Baartmans, ik moet vooruit werken want straks ben ik drie weken weg.

Directrice: O ja, dat gaat naar de andere kant van de wereld, hè. Het is toch wat tegenwoordig, mevrouw Holleman, zo zitten we hier in de kou en zo daar weer in de zomer.

Reinie: Nou zo... Het is wel dertig uur vliegen hoor.

Mien: Phoe, ik moet er niet aan denken, naar mijn kinderen in Canada was het al zeven uur vliegen. Nou dat vond ik al lang genoeg.

Directrice: Wanneer ga je weg?

Reinie: Tweede kerstdag; mijn vader wil graag dat ik eerste kerstdag met hem doorbreng. Het wordt zijn eerste Kerstmis zonder ma. Nou dat vind ik zelf ook wel fijn hoor. Dan gaan we samen naar de kerk. Zie je het voor je, Reinie naar de kerk, en toch moet ik zeggen dat het mij ook een fijn gevoel geeft.

Directrice: Oh, wat leuk, mevrouw Holleman, u heeft het stalletje al staan. *(loopt er naartoe)* Hé, het kindje Jezus ligt nog niet in de kribbe.

Mien: Nee die gaat er pas met de kerstnacht in, zo heb ik het van mijn ouders meegekregen. Stille Nacht, Heilige Nacht. Want toen werd Hij geboren.

Reinie: *(ruimt intussen haar pedicurespullen weer in en zegt)* Weet je wat mij vroeger overkwam bij mijn vriendinnetje? Ik was ongeveer vier jaar en zag daar dat stalletje staan en ik zei; "Hé, wat hebben

jullie daar een leuke kinderboerderij op het kastje staan”. Nou iedereen barstte in lachen uit. Wist ik veel... Ik heb het nog lang moeten horen.

Mien: Ach ja, kind, bij jullie gaat het wel wat anders, maar we geloven allemaal in dezelfde God. En Jezus is geboren voor ons allemaal.

Directrice: Dat is mooi gezegd, mevrouw Holleman en ik sluit me daar graag bij aan.

Reinie: Geloven, geloven, makkelijker gezegd dan gedaan. Ik wil altijd graag bewijzen zien.

Mien: Kind, je lijkt Thomas wel.

Reinie: Is die ook zo, dat is toch uw zoon?

Mien: Nee, die heet Tom. Ik bedoel de ongelovige Thomas uit de bijbel. Ken je dat verhaal niet?

Reinie: Nou ik weet dat er een bijbel bestaat maar ik moet de eerste letter er nog in lezen.

Directrice: Maar je weet wel wat Kerstmis inhoudt.

Reinie: Jawel, een jaarlijks terugkerend kerkelijk winterfeest geloof ik. En dan wordt er verteld dat duizenden jaren geleden een kind geboren is in een stal, die later ook nog wonderen ging verrichten of zoiets.

Mien: Kijk je weet het wel. En geloof je daar dan ook in?

Reinie: Dat is 't hem juist. Tussen weten en geloven zit een wereld van verschil. Mozart was ook een wonderkind, speelde op zijn derde al piano en composeerde zijn eerste muziekstuk al in zijn vijfde levensjaar. Maar daar zijn bewijzen van.

Mien: Maar kind, je moet in het leven geloven en vertrouwen, dat geeft je houvast. Je weet wat ik allemaal meegemaakt heb. Maar door mijn geloof heb ik de kracht ontvangen om op de been te blijven. Ook u weet daarvan mee te praten hè, mevrouw Baartmans.

Directrice: Nou en of, het geloof is de fundering van het leven.

Reinie: Maar waarom laat die God dan al die narigheid eerst gebeuren. Kijk dat snap ik dan weer niet.

Mien: Ja, meisje, dat zijn beproevingen, daar ontkomt niemand aan. Want uiteindelijk ben jij toch ook door al je ellende heen gekomen, vijf jaar geleden.

Reinie: Oh, maar dat kwam door mijn slaaptabletten, de sherry en een lekker stickie op zijn tijd. Op die manier vergat ik alles.

Directrice: Ja dat was een tijdelijke oplossing, maar daar redde je het niet echt mee. Dat kwam later, Reinie, weet je nog, toen je door allerlei mensen en instanties werd opgevangen.

Mien: Juist, en dat kon je toen instrumenten van God noemen, die Hij op jouw pad zette om te zijn wie je nu bent.

Reinie: Of ik mijn vader hoor. Nou het zal wel, maar ik blijf het erg moeilijk vinden, geloven zonder het te zien.

Mien: Kind, blijf jij maar zoals je bent. Je bent een goed meisje.

Directrice: Maar al met al sta ik hier mijn tijd een beetje te verdoen.

Reinie: Ja, u bent zelf ook nog laat bezig en dat voor een directrice.

Directrice: Er zijn zoveel zieken, lieverd, dat ik in deze tijd zelf maar wat meer bijspring. Daarom kom ik u de insuline inspuiten, mevrouw Holleman. *(haalt spuitje tevoorschijn. Mien ontbloot een stukje bovenbeen. Directrice veegt het met een watje schoon en geeft de spuit)*

Reinie: *(heeft intussen alle pedicurespullen ingepakt. Trekt jas en sjaal aan maar laat haar wanten op een stoel liggen)* Nou dames, dan wens ik jullie fijne kerstdagen toe en tot over vijf weken. Ik heb u weer voor maandag 26 januari in mijn agenda staan. Hier is uw kaartje.

Mien: Dank je wel, ik zal het zo gelijk even op mijn nieuwe kalender zetten en jij ook een fijne Kerstmis en een leuke tijd in Nieuw-Zeeland.

Reinie: Dat zal best wel lukken. Dag mevrouw Baartmans, dag mevrouw Holleman, tot eeh, volgend jaar. Wat klinkt dat leuk, hè? *(lachend en vrolijk gaat ze af)*

Directrice: *(kijkt op haar horloge)* Oei, het is al bijna half elf en ik moet nog naar mijnheer Helvoort, hoewel die nooit voor twaalf uur naar bed gaat. Ik ga ook, mevrouw Holleman.

Mien: Ja ik ruim nog wat op en misschien luister ik nog even naar een kerstplaatje en dan is het voor mij ook bedtijd.

Directrice: *(opent de deur zeggend...)* Nou welterusten voor straks.

Mien: Ja ook zo, mevrouw Baartmans. *(zet nog een cd of plaat op en ruimt intussen wat op. Dan ziet ze ineens dat Reinie haar wanten op de stoel heeft laten liggen)* O jee, Reinie heeft haar wanten laten liggen. Nou die zal ze best gaan missen als ze op haar brommertje zit. Ik zal haar morgen wel even bellen. Zo... ik ga alvast mijn ponnetje aantrekken. *(loopt naar de slaapkamer of gang als de telefoon gaat)*

Mien: Alle mensen, wie kan dat nog zijn? Er zal toch zeker niets gebeurd zijn met de kinderen of kleinkinderen. Wacht, het zou Reinie kunnen zijn om te vragen of ze haar wanten heeft laten liggen. Hè, wat moet ik nou? Nou ik pak hem toch maar even op. *(pakt voorzichtig, een beetje angstig de telefoon op)* Hallo met mevrouw Holleman... *(luistert gespannen)* Hallo... wie is daar? Hallo... Met wie? Jaap?? Ik ken helemaal geen Jaap. Maar... Wat is er met u, u klinkt zo benauwd. U moet een dokter bellen. Man, wat hijgt u! *(luistert)* Wat... ik... Maar ik weet toch niet waar u woont. Waar moet

ik die dokter dan heen sturen? *(luistert weer heel gefronst met een open mond en grote ogen opzettend... en zegt weer)* Wat... Uw knoopjes losmaken maaaar... Ik... hè? Mijn knoopjes... maar daar krijgt u toch geen lucht door en eh... *(stamelend, luisterend en dan ineens weer)* Waaaat!!! *(en legt dan verschrikt de telefoon neer. Voor zich uit starend richting de zaal, jurk tot bovenaan dichtknijpend en gaat ontdaan zitten en zegt)* Hij hijgde en kreunde alsmaar door! En dan ineens zegt hij; speel het spelletje toch lekker mee, wijfie. Allemachtig, zou dat dan een hijger geweest zijn, daar heb ik mijn dochters wel eens over gehoord. Bij elven, wat moet ik nu beginnen. Ik bel toch Martha nog even, die gaat nooit voor twaalven naar bed en ze woont gelukkig aan de overkant. *(wrijft over haar voorhoofd, pakt de telefoon en telt voor zich uit de kinderen opnoemend)* Even kijken hoor, Gerda heeft 1, Jose heeft 2, *(telt zachtjes door)* Oh ja, Martha heeft 6. *(luistert, dan Martha aan de lijn)* Ja, met je moeder. Je ligt toch zeker nog niet in bed? ...Ja, ik weet het, maar ik heb net zo'n raar telefoontje gehad. Ik ben helemaal van streek. *(luistert weer)* Ja dat weet ik wel maar hij klonk zo lang en doordringend dat ik dacht ik neem toch maar op. *(luistert weer)* O graag, vind je dat niet erg? Ja tot zo dan. *(zoekt naar fles eau de cologne. Doet wat op een zakdoekje en gaat weer zitten tot Martha komt)*

Martha: *(klopt aan de deur en roept zachtjes)* Mam, ik ben het! *(komt binnen en kust haar moeder)*

Mien: Oh kind, ik ben zo blij dat je nog even wilde komen, gelukkig woon je dichtbij.

Martha: Nou vertel eens rustig en precies wat er is gebeurd. Je lag nog niet in bed zie ik?

Mien: Nee, ik luisterde nog even naar kerstmuziek en wilde net mijn nachtjapon aan gaan trekken toen de telefoon ging. Hij zei, met Jaap, klonk heel benauwd en hijgerig.

Martha: O nee hè, een of andere viezerik, maar ga door!

Mien: Nou hij vroeg of ik hem kon helpen en ik zei, "u kan beter een dokter bellen" en toen zei hij weer "help me" en ik vroeg "waar woont u, ik weet toch ook niet waar ik die dokter naartoe moet sturen".

Martha: *(Martha er tussendoor)* Oh mam toch.

Mien: Toen begon hij over die knoopjes losmaken, en ik zei nog "dat kan toch niet, ik ben toch niet bij u". Maar... toen zei hij dat ik mijn knoopjes los moest maken. *(Martha intussen kreunend met hand voor de mond)* En ik nog heel naïef zeggen: "maar daar krijgt u toch niet meer lucht door"... En ineens drong het tot mij door dat het misschien wel zo'n... zo'n...

Martha: *(valt haar in de rede)* Zo'n hijger kon zijn! Mam, mam, wat stom

toch, had hem toch gelijk ingedrukt. Had hem sowieso niet opgenomen. Het was toch al over tien.

Mien: *(hoofdschuddend en zenuwachtig)* Nee kind, ik zal het ook echt nooit meer doen. Ik ben zo blij dat je even gekomen bent en dat ik er even met iemand over kan praten. *(angstig)* Zou hij nog terugbellen?

Martha: Luister... *(lief en bezorgd)* Je gaat nu naar bed en probeer het een beetje te vergeten. Zo'n kerel neemt onwillekeurig een nummer en belt echt geen tweede keer.

Mien: Waarom belt hij dan wel een oude vrouw?

Martha: Mam, hij weet niet van tevoren wie of wat hij aan de lijn krijgt.

Mien: En als ik dan eens een man geweest was?

Martha: Dan had hij hem er wel weer opgegooid, of hij moet bi zijn.

Mien: Wat is dat?

Martha: Ach laat maar, ga nu maar naar bed. Ik doe de deur dicht en als er wat is bel je de receptie, daar is altijd iemand. *(samen lopen ze richting de deur)* Zo, denk je dat je kunt slapen? Anders ga je nog maar een poosje bidden, dat helpt toch altijd, dat heb je ons vroeger ook geleerd.

Mien: Ja hoor, kind en bedankt dat je bent gekomen. Morgen bellen we elkaar wel.

Martha: Oké, mam, welterusten. *(geeft haar moeder een kus)*

Mien: Welterusten, meisje. *(licht gaat uit en het doek gaat dicht. Ongeveer vijf minuten pauze)*

EINDE EERSTE BEDRIJF

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto